

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 48
Yıl/Year : 48

Sayı/Issue : 2

Nisan/April 2022
Sıra Sayı/Serial : 172

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet AKARCA
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet YENER
Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan KARA
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut COŞKUN
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih AKDOĞAN
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze BIYIK
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin DAMAR

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü, İncek Şehit Savcı Mehmet Selim Kiraz Bulvarı,
No: 6, B Blok (Hukuk Binası), Ahlatlıbel-Çankaya/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 836 06 07 – 0312 836 00 76

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesi
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
“Yargıtay Yayınları Döner Sermaye İşletmesi” adına yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 836 06 09) arayınız.

Hiçbir yerde *temsilcimiz yoktur*. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2022

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğesinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Erdem BÜYÜKSAĞIŞ
Arş. Gör. Defne KAHVECİ

“Çiçeksepeti Kararı” Üzerine Eleştirel Değerlendirmeler
A Critical Analysis Of “Çiçeksepeti” Judgement 305-320

Doç. Dr. Murat Can ATAKAN
Av. Gönül AKYASAN BİRSEN

Kanuna Aykırı Genel Kurul Kararlarının Akıbeti: Toplantı
ve Karar Nisapları Özelinde Bir İnceleme
*The Consequence Of The Unlawful General Assembly
Decisions: An Analysis Specific To Meeting And Decision
Quorums* 321-379

Dr. Doğan GEDİK

Kaçak Eşya Naklinde Kullanılan Taşıtlara Elkoyma ve
Müsadere
*Seizure And Confiscation Of Vehicles Used In The
Transport Of Smuggled Goods*..... 381-434

Caner GÜRÜHAN
Hatice PERKTAŞ YAVUZ
Haluk Emre SOFUOĞLU

Türk Ceza Muhakemesi Uygulamasında “İddianame
Yerine Geçen Belge” Kavramı
*The Concept Of The “Document Substituting The Indictment”
In The Turkish Criminal Procedure Implementation*..... 435-532

İÇİNDEKİLER

CONTENTS

HAKEMSİZ MAKALELER

ARTICLES

Dr. Hasan DURSUN
Öğr. Gör. Adem DAĞCI

İdari Trafik Suç Ve Cezalarında Sorunlar ve Çözüm
Önerileri

*The Problems On The Administrative Traffic Crimes And
Punishments And Suggested Solutions* 533-579

Halil ÖZDEMİR

İş Kazası ve Meslek Hastalığı Nedeniyle Sosyal Güvenlik
Kurumunun Rücu Alacağından Sorumluluğun İstisnaları

*Exceptions Of Responsibility For The Recourse Receivables
Of Social Security Institution Because Of Work Accident
And Occupational Disease* 581-612

Sema AYDEMİR

Ödünç Konusunun Kullanılmasının Zorunlu Olup
Olmadığı Meselesi

The Issue Of Whether The Loaned Object Is Mandatory 613-628

Aslhan ULUSOY

Yargıtay Ceza Daireleri Uygulamalarında Gerekçeli Karar
Hakkı -Bugün ve Yarın Arasında Bir Analiz-

*The Right To Reasoned Judgment In Respect Of The
Practice Of The Criminal Chambers Of The Court Of
Cassation Of Turkey -An Analysis Between The Present And
The Future-* 629-694

**“ÇİÇEKSEPETİ KARARI” ÜZERİNE ELEŞTİREL
DEĞERLENDİRMELER**
A CRITICAL ANALYSIS OF “ÇİÇEKSEPETİ” JUDGEMENT

Prof. Dr. Erdem BÜYÜKSAĞIŞ*
Arş. Gör. Defne KAHVECİ**

ÖZ

15 Kasım 2021 tarihli “Çiçeksepeti” kararında, Yargıtay 3. Hukuk Dairesi bir çevrimiçi pazaryerinin üçüncü kişinin tedarik ettiği ayıplı maldan sorumlu olup olmadığını değerlendirmiştir. Yargıtay, E-Ticaret Kanunu madde 9’da düzenlenmiş “güvenli muafiyet” rejiminin uygulama alanını belirlemeden, mehzaz düzenlemeyi ve bu düzenlemeye konu kararları göz önünde bulundurmadan salt lafzi yorumla sonuca gitmiştir. Ayrıca Yargıtay, Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun madde 3 bent (i)’deki satıcı tanımını, bunun somut olay bakımından ifade ettiği anlamı da dikkate almamıştır. Karar, yürürlükteki kanun hükümlerinin somut olaya yeterince uygulanamamış olması, varılan sonucun kanun koyucunun vizyonu ile uyumlu bulunmaması ve çevrimiçi pazaryeri teknolojisinin günümüzde ulaştığı noktayı görmezden gelmesi nedenleriyle eleştiriye açıktır. Yargıtay bu içtihadını yabancı tedarikçilere ulaşma imkanının bulunmadığı uluslararası satımlar bakımından devam ettirecek olursa, tüketicileri kanun koyucunun öngördüğü önemli bir hukuki korumadan mahrum bırakacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çevrimiçi platformlar, aracı hizmet sağlayıcılar, satıcı, ayıplı mal, 6563 sayılı Elektronik Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun.

Makalenin Geliş Tarihi : 14/02/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 25/05/2022

* Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi,
e-mail: erdembs@yahoo.com/erdem.buyuksagis@yeditepe.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0763-6699>

** Doğuş Üniversitesi Hukuk Fakültesi Araştırma Görevlisi,
e-mail: kahvecidefne@gmail.com/dkahveci@dogus.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8285-0206>

ABSTRACT

In its judgment of 15 November 2021 (“Çiçeksepeti”), the Court of Cassation (3rd Chamber) assessed whether an online marketplace could be held liable for a defective product sold by a third party. The High Court based its decision on a literal interpretation of Article 9 of the E-Commerce Law, but neither defined the scope of “safe harbor” regime nor reviewed the relevant decisions handed down by the European Court of Justice. In addition to that, the Court disregarded the definition of seller under Article 3 subparagraph (i) of the Consumer Protection Law as well as its interpretation with respect to the issue in question. According to us, the judgment is subject to criticism because the High Court did not apply properly the relevant legal principles, ignored the state of the technology, and finally reached an outcome that is not in line with the vision and objectives of the lawmaker. Should the Court continue to follow the precedent set in “Çiçeksepeti”, in international sales where it often is not possible to reach foreign suppliers, consumers will be deprived of an important legal protection.

Keywords: Online platforms, online intermediaries, seller, defective products, Law No. 6563 on Regulation of E-Commerce.

**KANUNA AYKIRI GENEL KURUL KARARLARININ
AKİBETİ: TOPLANTI VE KARAR NİSAPLARI ÖZELİNDE
BİR İNCELEME**

***THE CONSEQUENCE OF THE UNLAWFUL GENERAL
ASSEMBLY DECISIONS: AN ANALYSIS SPECIFIC TO
MEETING AND DECISION QUORUMS***

Doç. Dr. Murat Can ATAKAN*
Av. Gönül AKYASAN BİRSEN**

ÖZ

Kanuna aykırı genel kurul kararları -hiçbir tereddütte mahal vermeksizin- geçersiz kabul edilmektedir. Kanunun kurucu nitelikteki mutlak emredici kurallarına aykırılık yokluk yaptırımına tabiyken, kararın konusu bakımından emredici hükümlere aykırılık batıl olarak kabul edilmiştir (TTK 447. md, TBK 26-27. md). Kanuna aykırılık kavramı, genel kurul kararlarının iptalini düzenleyen TTK 445. maddede de kendisine yer bulmuştur. Bir başka deyişle genel kurul kararlarının “kanuna aykırı” olduğundan bahisle geçersizliğini talep etmek, yokluk, butlan ve iptal edilebilirlik seçeneklerinin tamamına başvuru-labileceği gibi bir sonucu da beraberinde getirmektedir.

Doktrinde kanuna aykırılık kavramı, bu kavramdan kastedilenin ne olduğu yönünden tartışılmıştır. Nitekim kanuna aykırılık kavramının kapsamına sadece kanunların girdiğini savunanlar olduğu gibi, bu kavramı daha geniş yorumlayıp, kanun dışında tüzük, yönetmelik, kararname gibi düzenlemelerin de bu kapsamda olduğunu kabul eden yazarlar da bulunmaktadır. Bu geniş yorumun bir adım ötesinde TTK

Makalenin Geliş Tarihi : 20/03/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 25/05/2022

* Altınbaş Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Ticaret Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, e-mail: mcanatakan@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0238-2458>

** Altınbaş Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Özel Hukuk Doktora Programı Öğrencisi, e-mail: g.akyasan@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9055-4482>

m. 445’de yer alan “kanuna aykırılık” kavramının örf ve âdete, eşit işlem ilkesine, hukukun genel prensiplerine aykırılık halini de içine aldığını savunanlar mevcuttur.

Doktrinde kanuna aykırılık kavramının tartışma konusu olduğu bir diğer husus ise hangi nitelikteki kanun hükümlerine aykırılığın hangi yaptırıma tabi olduğudur. Bir başka deyişle kanun hükümleri niteliklerine göre ayrımlara tabi tutulmuş ve geçersizlik hali bu ayrımlar kapsamında değerlendirilmiştir. Doktrinde bir kısım yazarlar böyle bir ayrımın yapılmaması gerektiğini, her emredici kanun hükmüne aykırılığın butlan sonucunu doğurduğunu savunmuştur. Bu noktada bir tartışma konusu daha gündeme gelmiş ve anonim şirketlere ilişkin kanun hükümlerinin emredici kabul edilmesini hükme bağlayan “Emredici Hükümler” başlıklı TTK 340. madde kapsamında da konunun değerlendirilmesi gerekmiştir. Bu değerlendirme kapsamında uygulamada sıklıkla karşılaşılan nisaplara aykırı genel kurul kararlarına uygulanacak yaptırımın ne olduğu konusunda inceleme yapılmıştır. Nitelikte anonim ortaklıklara ilişkin kanun hükümlerinin mutlak veya nispi olduğunun kabul edilmesi karşısında uygulamaya yansıyan en büyük problem genel kurul nisaplarına ilişkin kendini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Genel Kurul Kararlarının Kanuna Aykırılığı, Genel Kurul Kararlarının Yokluğu, Genel Kurul Kararlarının Butlanı, Genel Kurul Kararlarının İptali, Emredici Hükümlere Aykırı Genel Kurul Kararları.

ABSTRACT

Unlawful general assembly resolutions are deemed invalid beyond question. While compulsory legal rules are subject to the sanction of absence, violation of the mandatory provisions in terms of the subject of the decision is considered invalid. The term “unlawfulness” has also found its place in Article 445 of the TCC, which regulates the annulment of general assembly resolutions. In other words, claiming the invalidity of the general assembly resolutions by stating that they are “unlawful” brings a result and applies to all of the options of absence, nullity, and annulment.

The term “unlawfulness” in the doctrine has been discussed in terms of what is meant by this concept. As a matter of fact, while there

are those who argue that only the code is within the scope of the concept of illegality, there are also writers who interpret this concept more broadly and accept that regulations such as by-laws, regulations, and decrees are also within this scope. One step further from this broad interpretation, some argue that the concept of “unlawfulness” in TCC article 445 includes the state of violating customs, equal treatment principle, and general principles of law.

Another issue in which the concept of “unlawfulness” is the subject of discussion in the doctrine is which type of violation of the provisions of the law is subject to which sanction. In other words, the provisions of the law were subjected to distinctions according to their qualifications and the invalidity was evaluated within the scope of these distinctions. Some writers argued that such a distinction should not be made in the doctrine and that any violation of the mandatory law results in nullity. At this point, another discussion issue came to the fore and the subject had to be evaluated within the scope of Article 340 of the TCC, titled "Compulsory Legal Rules", which stipulates that the provisions of the law regarding joint-stock companies are to be considered mandatory. In this evaluation, the sanctions to be applied to the general assembly resolutions which are contrary to the quorums, are examined. As a matter of fact, the biggest problem reflected in practice in the face of accepting that the provisions of the law are absolute or relative has manifested itself about the quorums of the general assembly.

Keywords: Unlawful General Assembly Decisions, Absence of General Assembly Decisions, Nullity of General Assembly Decisions, Annulment of General Assembly Decisions, General Assembly Decisions Contrary to Compulsory Legal Rules.

**KAÇAK EŞYA NAKLİNDE KULLANILAN TAŞITLARA
ELKOYMA VE MÜSADERE**
***SEIZURE AND CONFISCATION OF VEHICLES USED IN THE
TRANSPORT OF SMUGGLED GOODS***

Dr. Doğan GEDİK*

ÖZ

Müsadere, kaçakçılık gibi ekonomik çıkar elde etme amacıyla işlenen suçlara karşı etkin biçimde caydırıcılık özelliği olan etkili yaptırımlardan biridir. 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu (KMK), eşya ve kazanç müsadereyi yönünden 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'na yollamada bulunurken, önemi dolayısıyla kaçak eşya taşımada kullanılan nakil araçlarının müsadereyi bakımından 13/1.maddesinde özel düzenlemeye yer vermiştir. Ayrıca ileride verilecek müsadere kararına infaz olanağı sağlamak, suç delillerini zamanında koruma altına almak bakımından da 5607 sayılı KMK'nın 10. maddesinin 1.fıkrasında kaçakçılıkta kullanılan taşıta "elkoyma" düzenlenmişken, 2. fıkrasında ise nakilde kullanılan taşıta "alıkoyma" düzenlenmiştir. Bu çalışmada, kaçak eşya naklinde kullanılan araçlara elkoyma, alıkoyma ile müsadere sine dair hükümler, uygulama ve öğreti ışığında incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Elkoyma, Alıkoyma, Müsadere, Kaçak Eşya Naklinde Kullanılan Araç.

ABSTRACT

Confiscation for its preventative and enforcing fines nature is one of actively deterring effective enforcements against crimes committed for economic benefits like smuggling. Number 5607 Anti-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 21/11/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 25/05/2022

* İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi Hakimi,
e-mail: dogangedik@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6131-9726>

Smuggling Law refers the matter of confiscating goods and profits to Number 5237 Turkish Penal Code but regulates special measures for confiscating vehicles used in transporting smuggled goods in Article 13/1. In addition, for facilitating execution of a future ruling for confiscation and safeguarding evidence in time, Article 10 Paragraph 1 of 5607 Anti-Smuggling Law regulates “seizure” of the vehicle and Paragraph 2 regulates “retention” of the vehicle. In this study regulations related to seizure, retention and confiscation vehicles used in transporting smuggled goods are examined in the light of the theory and applications.

Keywords: Seizure, Retention, Confiscation, Vehicles Used in the Transport of Smuggled Goods.

**TÜRK CEZA MUHALEMESİ UYGULAMASINDA
“İDDİANAME YERİNE GEÇEN BELGE” KAVRAMI**

***THE CONCEPT OF THE “DOCUMENT SUBSTITUTING THE
INDICTMENT” IN THE TURKISH CRIMINAL PROCEDURE
IMPLEMENTATION***

Caner GÜRÜHAN*
Hatice PERKTAŞ YAVUZ**
Haluk Emre SOFUOĞLU***

ÖZ

Türk ceza muhakemesi uygulamasında kamu davası, kural olarak Cumhuriyet savcısı tarafından soruşturma evresinin sonunda düzenlenen iddianamenin görevli ve yetkili mahkemeye verilmesiyle açılmaktadır. Ancak Anayasa’da ve bazı kanunlarda yer alan hükümler gereğince öğreti ve uygulamada “iddianame yerine geçen belge” olarak adlandırılan birtakım belgelerle de kamu davası açılabilmesi mümkündür. Bu anlamda, Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 5. maddesi uyarınca verilen görevsizlik kararları, Hâkimler ve Savcılar Kanunu’nun 89, Avukatlık Kanunu’nun 59 ve Noterlik Kanunu’nun 154. maddelerine göre verilen son soruşturmanın açılması kararları, Yükseköğretim Kanunu’nun 53. maddesi gereğince verilen lüzum-u muhakeme kararları ve Anayasa’nın 148. maddesinin altıncı fıkrasında sayılan bazı kamu görevlileri hakkındaki Yüce Divana sevk, son so-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 21/03/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 25/05/2022

* LL.M., Hâkim, Yargıtay Ceza Genel Kurulu.
e-mail: canerguruhan@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5583-2101>

** Hâkim, Yargıtay Ceza Genel Kurulu.
e-mail: hyavuz29_@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6864-5348>

*** Hâkim, Yargıtay Ceza Genel Kurulu.
e-mail: halukemresofuoglu@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3634-8255>

ruşturmanın açılması ve soruşturma izni verilmesi kararları “iddianame yerine geçen belge” olarak kabul edilmiştir. Ayrıca kamu davası olarak değerlendirilmemekle birlikte kendine özgü bir yapıya sahip icra ceza muhakemesinin başlamasını sağlayan İcra ve İflas Kanunu’nun 349. maddesinde değinilen şikâyet dilekçeleri de “iddianame yerine geçen belge” kavramı ile açıklanmaktadır. Bu belgelerle başlatılan yargılama süreçleri, CMK’nin iddianameye ve duruşmanın başlamasına ilişkin hükümlerine aykırılık teşkil etmesinin yanı sıra Anayasa’nın 36 ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 6. maddelerinde düzenlenen adil yargılanma hakkının ihlali sonucunu da doğurabilmektedir. İddianame yerine geçen belgeleri düzenleyen kanunlara, ilgili kişi veya idari kurul tarafından verilen dilekçe veya kararların iddianame düzenlenmek üzere Cumhuriyet savcısına teslim edileceğine ilişkin maddeler eklenmesi yukarıda değinilen sorunların giderilmesi bakımından etkili olacaktır. Aynı şekilde, aksine hüküm bulunmadığı takdirde, bu belgelere yer veren bazı kanunlarda, CMK’nin iddianameyi düzenleyen hükümlerinin uygulanacağına ilişkin değişiklik yapılması da çözüme katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: İddianame, iddianame yerine geçen belge, görevsizlik, son soruşturmanın açılması, lüzum-u muhakeme, şikâyet dilekçesi, Yüce Divana sevk.

ABSTRACT

In Turkish criminal procedure implementation, in principle, a public prosecution is filed by the submission of the indictment, which is prepared by the public prosecutor at the end of the investigation phase, to the competent court and the court of venue. However, pursuant to the provisions in the Constitution and some laws, a public prosecution may be filed through some documents called "the documents substituting the indictment" in doctrine and practice. In this sense, the decisions of lack jurisdiction under Article 5 of the Criminal Procedure Code, the decisions to open the final investigation pursuant to Articles 89 of the Law on Judges and Prosecutors, Article 59 of the Attorneyship Law and Article 154 of the Notary Law, the decisions of the necessity of trial according to Article 53 of the Law on Higher Education, and the referral decisions to the Supreme Criminal

Tribunal, the decisions to open the final investigation and the decisions granting permission to investigate regarding some public officials mentioned in the sixth paragraph of Article 148 of the Constitution, are accepted as "the documents substituting the indictment". In addition, despite not being considered as a public prosecution, the petitions of complaint mentioned in Article 349 of the Enforcement and Bankruptcy Law, which initiate criminal proceedings with a unique structure, are also explained by the concept of "the document substituting the indictment". The proceedings initiated by these documents may result in a violation of the right to a fair trial, which is regulated in Article 36 of the Constitution and Article 6 of the European Convention on Human Rights, as well as being contrary to the provisions of the CPC regarding the indictment and the beginning of the main hearing. Adding articles to the laws regulating the documents substituting the indictment, stating that the petitions or decisions given by the person or the administrative board concerned shall be delivered to the public prosecutor so as to prepare an indictment would be effective in eliminating these problems. By the same token, making amendments to some of aforementioned laws regarding the implementation of the relevant provisions of the CPC would also contribute to the solution.

Keywords: Indictment, the document substituting the indictment, lack of jurisdiction, opening the final investigation, the necessity of trial, petition of complaint, referral to the Supreme Criminal Tribunal.

İDARİ TRAFİK SUÇ VE CEZALARINDA SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

THE PROBLEMS ON THE ADMINISTRATIVE TRAFFIC CRIMES AND PUNISHMENTS AND SUGGESTED SOLUTIONS

Dr. Öğr. Üyesi Hasan DURSUN*
Öğr. Gör. Adem DAĞCI**

ÖZ

Türkiye her yıl, Sakarya Meydan Savaşı ve Büyük Taarruzdan daha fazla insanını trafik kazalarında kaybetmesine ve bu savaşlardan daha fazla sayıda yaralı vermesine karşın trafik suçluluğu adeta unutulmuştur. Üstelik trafik suçluluğu konusunda neredeyse hiçbir bilimsel çalışma bulunmamaktadır. Yine, trafik suçluluğu konusunda açık bir ceza stratejisi de mevcut değildir. Trafik suçluluğu yüzünden oluşan trafik kazalarından kaynaklı can ve mal kayıplarını asgari bir seviyeye indirebilmek için oldukça köklü önlemler alınmalıdır. Bu bağlamda, trafik suçları kişilere, topluma veya devlete ait hukuki varlık veya menfaatlere zarar verdiğinden veya onları tehlike altına koyduğundan bu nitelikteki fiiller ceza hukuku özellikle hapis cezası yaptırımıyla, diğer fiiller ise idari ceza yaptırımıyla karşılanmalıdır. Anayasanın 38. maddesinde ceza hukuku suç ve cezaları ile idare hukuku suç ve cezaları arasında bir ayırım yapılmadığından ve her iki tür suç ve cezalarda kanunilik ve cezaların şahsiliği ilkelerinin uygulanması gerektiği örtülü olarak belirtildiğinden idari trafik suç ve cezalarında kanunilik ve cezaların şahsiliği ilkelerine uyulması, anayasal bir ge-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 20/01/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 25/05/2022

* Özyeğin Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi,
e-mail: hasan.dursun@ozyegin.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5506-3944>

** Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Niğde Sosyal Bil. MYO Öğretim Görevlisi,
e-mail: adagci@ohu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0655-9625>

rekliliktir. Her türlü cezai sorumlulukta “kusurluluk” ilkesine uyulması çağcıl bir gereklilik olduğundan idari trafik cezalarının da ancak kusurlu faillere uygulanması şarttır. Fahri trafik müfettişliği ise idari cezanın doğasına aykırı olduğundan ve müfettişlerin para cezası vermesi hiçbir çağcıl ülkede bulunmadığından biran önce kaldırılması uygun olacaktır. Adli cezaların sakıncalarını önlemek için öngörülen uzlaşma, önödeme, hükmün açıklanmasının geri bırakılması gibi ceza muhakemesi önlemleri cezaların etkinliğine zarar verdiğiinden adli trafik cezalarında söz konusu önlemlerin uygulanmaması isabetli olacaktır. Trafik kazalarından dolayı oluşan kayıplar hakkında halkın bilinçlendirilmesi trafik suçluluğuyla savaşımında olmazsa olmaz koşuldur. Türkiye’de trafik suçluluğu konusunda bilimsel çalışmaların yapılmasına büyük bir gereksinim bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İdari Trafik Suçu, İdari Trafik Cezası, Suç ve Cezada Kanunilik İlkesi, Kusursuz Sorumluluk, Kusurluluk İlkesi, Fahri Trafik Müfettişi.

ABSTRACT

Although Turkey loses more people in the traffic accidents than Sakarya Pitched Battle and The Large-Scale Attack and inflicts more injuries from those wars traffic criminality virtually has been forgotten. Moreover, there is almost no scientific research on traffic criminality. Again, there is also no clear punishment strategy for the traffic criminality. In order to minimize the loss of human lives and proper that arouse from traffic accidents which is caused by traffic criminality, drastic measures should be taken. Within that context, since traffic crimes harm or endanger legal existences and interests of individual, society or the state, acts of that nature should be met by criminal law, especially with the sanction of imprisonment, other acts should be met by administrative punishment. Inasmuch as there is no distinction between criminal law crimes and penalties and administrative law crimes and penalties in the Article 38 of the Constitution and it is covertly denoted that in every types of crimes and punishments is necessary to apply legality and criminal responsibility shall be personal principles, compliance the legality and criminal responsibility shall be personal principles in administrative

crimes and punishments is a constitutional requirement. Since it is modern necessity to comply with the “culpability” principle in all kinds of liability, whether in criminal law or administrative law, administrative traffic penalties must be applied only to faulty perpetrators. Since the unpaid traffic inspectorate is against the nature of the administrative penalty and the aforementioned inspectors cannot impose traffic fines in any modern country, it would be appropriate to abolish it as soon as possible. Inasmuch as criminal procedural measures such as reconciliation, prepayment, deferment of the announcement of the verdict foreseen the drawback of the judicial penalties, damages the effectiveness of the penalties, it would be appropriate the aforementioned measures in the judicial traffic penalties. Raising public awareness about the losses caused by traffic accidents is a *conditio sine qua non* in the fight against traffic criminality. In Turkey, there is a great need to conduct academic researches on traffic criminality.

Keywords: Administrative Traffic Crime, Administrative Traffic Penalty, *Nullum Crimen Nulla Poena Sine Lege* Principle, Absolute Liability, Culpability Principle, Unpaid Traffic Inspector.

İŞ KAZASI VE MESLEK HASTALIĞI NEDENİYLE SOSYAL GÜVENLİK KURUMUNUN RÜCU ALACAĞINDAN SORUMLULUĞUN İSTİSNALARI

EXCEPTIONS OF RESPONSIBILITY FOR THE RECOURSE RECEIVABLES OF SOCIAL SECURITY INSTITUTION BECAUSE OF WORK ACCIDENT AND OCCUPATIONAL DISEASE

Halil ÖZDEMİR*

ÖZ

İş kazası veya meslek hastalığının oluşumunda kusuru bulunmayanlara Sosyal Güvenlik Kurumunca yasa gereği rücu imkânı yoktur. Bunun yanında kanun koyucu tarafından da bazı kişiler, olayda kusuru bulunmalarına rağmen sorumluluk dışında tutulmak istenmiştir.

1982 Anayasasının 129/5. maddesi ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 13. maddesi uyarınca kamu görevlisinin kusurlu bulunması halinde ancak idare aleyhine dava açılabilceği düzenlenmiştir. 5510 sayılı Kanununun 21/5. maddesinde ise iş kazası ve meslek hastalığı, bazı kişilerin vazifelerinin gereği olarak kusurlu fiilleri ile meydana gelmiş ise Sosyal Güvenlik Kurumunca rücu edilemeyeceği düzenlenmiştir.

Yasal düzenlemelerin amacı, kamu görevi yapanların görevlerini yaparken duraksama yaşamamaları ve dava korkusu olmadan görevlerini yerine getirmelerini sağlamaktır veya iş kazası ve meslek hastalığı olayında kusurlu bulunan bazı zayıf kişileri korumaktır.

Yasal düzenlemelere göre, iş kazası ve meslek hastalığı nedeniyle Kurumun rücu alacaklarından; sigortalı ve hak sahipleri, kamu görevli-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 04/04/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 25/05/2022

* Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi,
e-mail: hozdemir45@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9669-6107>

leri, er ve erbaşlar ile kamu idareleri tarafından görevlendirilen diğer kişiler, aynı iş kazası ve meslek hastalığında ölen diğer sigortalının hak sahipleri istisna tutulmuşlardır. Kamu görevlilerinin istisna tutulabilmesi için vazifelerinin gereği olarak yaptıkları fiiller sonucu haklarında kesinleşmiş mahkûmiyet kararı bulunmaması gerekmektedir.

Rücu davalarından istisna tutulanların sorumluluğunu devlet üzerine almıştır. İstisna tutulanların kusur sorumluluğunu diğer sorumlulara yüklemek mümkün değildir. Yasa koyucu bazı kişileri sorumluluktan muaf tuttuğuna göre diğer müteselsil sorumlu tutulanlar da istisna tutulan kusur oranı kadar sorumluluktan kurtulacaklardır.

Anahtar Kelimeler: Rücu alacağının istisnası, dava engeli, rücu engeli, kamu görevlisi, hizmet kusuru, sigortalı, hak sahibi, iş kazası ve meslek hastalığı.

ABSTRACT

There is no opportunity for recourse for those who are not faulty in the occurrence of work accident or occupational disease by the Social Security Institution in accordance with the law. In addition to this, lawmakers want some people to be relieved from responsibility although they have fault in the incident.

Article 129/5 of the 1982 Constitution and Article 13 of the Law No. 657 on Civil Servants provide that a suit shall be filed only against the administration in case a public officer is found faulty. Article 21/5 of the Law No. 5510 provides that if a work accident and occupational disease are caused by the faulty actions of some people because of their duties, it shall not be revoked by the Social Security Institution.

The aim of legal regulations is to ensure that public officers do not hesitate and work without the fear of being filed or to protect some vulnerable people who are found faulty in work accident and occupational disease incident.

According to legal regulations, insurance holders and right holders, public officers, privates and noncommissioned officers and other people assigned by public administrations, right holders of the

other insurance holder who died in the same work accident and occupational disease are excluded from the recourse of the Institution. It is necessary to exclude public officers that there should not be a final decision of conviction against the actions that they did because of their duty.

The state undertakes the responsibility of the people excluded from recourse cases. It is not possible to give the responsibility of the people who are excluded to the others. Since the lawmaker do not hold some people responsible, the others who have joint responsibility will be free from responsibility to the extent of the rate of the fault that is excluded.

Keywords: Exception of recourse receivables, preliminary objection, obstacles in recourse, public officer, service failure, right holder, work accident and occupational disease.

ÖDÜNÇ KONUSUNUN KULLANILMASININ ZORUNLU OLUP OLMADIĞI MESELESİ

THE ISSUE OF WHETHER THE LOANED OBJECT IS MANDATORY

Sema AYDEMİR¹

ÖZ

Kullanım ödünç sözleşmesinde ödünç konusu ödünç veren tarafından karşılıksız olarak ödünç alana bırakılmaktadır. Ödünç alan ise, ödünç konusunu kullandıktan veya kullanabileceği makul süre geçtikten sonra, ödünç konusundan elde ettiği ve elde etmeyi ihmal ettiği semereleri ile birlikte ödünç konusunu aldığı hali ile ödünç verene aldığı geri verir. Ödünç alan ödünç konusunu sözleşmeye veya niteliğine uygun kullanmalı; aldığı hali ile geri vermelidir. Ödünç alanın bu borçları kapsamında ödünç konusunu özenle kullanması ve koruması yükümlülüğü bulunmaktadır. Söz konusu yükümlülüklerin ödünç alan açısından ödünç konusunu kullanma zorunluluğu doğurup doğurmadığı meselesi makale kapsamında ele alınmıştır. Konunun değerlendirilmesinde ödünç alanın özen ve koruma yükümlülüğünün kapsamı önem teşkil eder. Ödünç konusunun kullanılması zorunluluğu sözleşmede kararlaştırılabilir. Ancak bu nevi bir düzenleme olmaması halinde, öğretilerde ödünç konusunun kullanılması zorunluluğunun zımnen kabul edildiği hallerin söz konusu olabileceği veya dürüstlük kuralı gereği kullanılması gerektiği görüşleri ileri sürülmektedir. Konuya ilişkin görüşümüz uyarınca, makalemizde, ödünç alanın ödünç konusunu özenle kullanma ve koruma yükümlülüğü kapsamında değerlendirilen hallerde ödünç konusunun kullanılması zorunluluğunun söz konusu olabileceği açıklanmıştır.

Makalenin Geliş Tarihi : 16/01/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 25/05/2022

1 İstanbul Bilgi Üniversitesi Özel Hukuk Tezli Yüksek Lisans Mezunu,
e-mail: ssema.aydemir@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8517-1145>

Anahtar Kelimeler: Kullanım ödüncü sözleşmesi, özen yükümlülüğü, koruma yükümlülüğü, ödünç konusu, kullanma zorunluluğu.

ABSTRACT

In the loan for use contract, the object is made available free of charge to the borrower by the lender. The borrower, on the other hand, as soon as the borrower has made use of the object as agreed or on expiry of the period in which such use could have been made of it, return it back to the lender as it was received, together with the results that he obtained and neglected to obtain from it. The borrower may make use of the loaned object only for the purpose stipulated in the contract or, in the absence of any stipulation, for its normal purpose or the purpose dictated by its nature; and must return it as it was received. The borrower has an obligation to carefully use and protect the loaned object within the scope of these debts. The issue of whether the aforementioned obligations create an obligation for the borrower to use the loaned object is discussed within the scope of the article. In this regard, the extent of the borrower's duty of care and protection is initial. The extent of the borrower's duty of care and protection is important in the evaluation of the subject. The obligation to use the loaned object can be agreed in the contract. However, in the absence of such a regulation, according to the doctrine, it is argued that there may be situations where the obligation to use the loaned object is implicitly accepted or that it should be used in accordance with the rule of good faith. In accordance with our opinion on this issue, it has been explained in our article that the borrower may be obliged to use the loaned object within the scope of the obligation to protect the loaned object carefully.

Keywords: Loan for use contract, duty of care, obligation to protect, loaned object, obligation to use.

**YARGITAY CEZA DAİRELERİ UYGULAMALARINDA
GEREKÇELİ KARAR HAKKI
-BUGÜN VE YARIN ARASINDA BİR ANALİZ-
THE RIGHT TO REASONED JUDGMENT IN RESPECT OF
THE PRACTICE OF THE CRIMINAL CHAMBERS OF THE
COURT OF CASSATION OF TURKEY
-AN ANALYSIS BETWEEN THE PRESENT AND THE FUTURE-**

Ashhan ULUSOY*

*“Şekil, keyfiliğin yeminli düşmanı, özgürlüğün ikiz kardeşidir.”
Jhering*

ÖZ

İnsanoğlunun yaradılışının temelini teşkil eden “bilme” arzusu, “Neden?” sorusunun doğmasına yol açmıştır. Sosyal ilişkilerin de temelinde yatan bilme hakkı nedeniyle gerekçe, sosyolojik anlamda olduğu gibi hukukî anlamda da önem arz eder. Nitekim, bu önemi nedeniyle gerekçe, zaman içinde evrilerek gerek ulusal gerekse uluslararası düzeyde temel bir insan hakkı statüsüne kavuşmuş ve hem ulusal hukuk hem de uluslararası hukuk tarafından *gerekçeli karar hakkı* olarak güvence altına alınmıştır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarıyla, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 6 ncı maddesinde yer alan *adil yargılanma hakkının* en önemli unsuru olarak kabul edilen *gerekçeli karar hakkı*, Anayasa Mahkemesi tarafından geliştirilen

---

Makalenin Geliş Tarihi : 07/05/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 25/05/2022

* Yargıtay 1. Ceza Dairesi Tetkik Hâkimi,
Atılım Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Anabilim Dalı
Doktora Adayı,
Yargıtay Ceza Daireleri ve Ceza Genel Kurulu Kararları Yazım Rehberi Hazırlama Komisyonu Üyesi.
e-mail: ulusoyaslihann@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1238-0288>

uygulama ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 36 ncı maddesinde yer alan bir temel hak olan *hak arama hürriyetinin* bir unsuru olarak kabul edilmiştir. Yargıtay tarafından, *gerekçeli karar hakkının* gerekliliklerini karşılamaktan uzak mevcut karar yazım tekniğinin terk edilmesine karar verilerek oluşturulan *Yargıtay Ceza Daireleri ve Ceza Genel Kurulu Kararları Yazım Rehberi* kapsamında belirlenen esaslar çerçevesinde, *gerekçeli karar hakkı* dolayısıyla *adil yargılanma hakkı* açısından gelinecek noktanın, Yargıtayın mevcut uygulaması kıyaslanarak tespiti amacıyla bu çalışma gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gerekçe, gerekçeli karar hakkı, adil yargılanma hakkı, hak arama hürriyeti, Yargıtay kararlarında gerekçe.

ABSTRACT

The wish to know which is a part of the characteristic feature of any human-being paved the way for the question of "Why?". Eagerness to know leads to *reason* which is crucially important both socially and judicially. Hence, it is possible to state that the desire to know consequently *reason* has evolved into human right at the level of both national and international over time and it has also been safeguarded as *the right to a reasoned judgment* by both national and international law. *The right to a reasoned judgment* is recognised by the European Court of Human Rights' case laws as the most significant component of *the right to a fair trial* arising from Article 6 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (The European Convention on Human Rights). In addition to this, Constitutional Court of Turkey also developed case laws put an emphasis on that *the right to a reasoned judgment* is one of the cornerstones of *the right to legal remedy* enshrined by Article 36 of the Constitution of Republic of Turkey. As for the Court of Cassation of Turkey, the Court has just decided to abandon its current practice of writing style its judgments which is fairly far away to serve *the right to a reasoned judgment*. For this reason, the Court of Cassation constituted a Commission which undertook the duty to prepare a guide convenient to meet the requirements of *the right to a reasoned judgment* in national and international law. The aim of this paper is to analyse the Guide prepared by the Commission in respect of its sufficiency to meet the expectations

of *the right to a reasoned judgment* on the lines of *the right to a fair trial* by comparing to the current practice of the Court of Cassation.

Keywords: Reason, the right to a reasoned judgment, the right to a fair trial, the right to legal remedy, reasoned judgments of the Court of Cassation.